

Hannover 14. - 20. 3. 1996

СеВIT

КОМПЈУТЕРСКА МЕКА

СЕВИТ '96 ОД АГОЛОТ НА НАШИОТ НОВИНАР

ГУНТЕР КУБЕ

Hannover, типичен производ на германската машинска индустрија. Град-машина за саеми. Современа поза, да го дочека не само најголемиот саем за компјутери туку и вториот, најголемиот саем на светот.

Град чиј инженер (!?) најдобро им е познат на ликовите од научно-фантастичната серија Star Trek, touch-screen терминали насекаде, типичен глас скриен позади совршеното секторско озвучување на речиси секое променливо место, U-bahn (метро) приклучен од возен ред со прецизност од редот на некој цезиумски часовник и хигиена доведена до степен на стерилност. Се разбира - и луѓето... тие тие знаат и десет минути по (!) истекот на работното време да истрчаат од некое коше и да ве услужат.

Како и да е, можеби помалку орвеловска но сепак "Организација" на единствен можан начин.

А зошто сè ова?

За да во 25 хали се сместат 6.000 излагачи, а нив ги посетат над 600.000 посетители.

За да се одбележи денов Неџов, бившиот пресветил.

За да се покаже што е најново, најбрзо, најин, за да се види кој е најголем, најмоќен и најбогат, за да се склучи уште еден договор, да се купи поевтино, но и да се продаде поскапо.

Ајде да видиме од поблиску, освен болидите, пантомимичарите и showgirl-ите што уште можеше да се види на овој саем.

Во кафезот на процесорите атмосферата беше навистина затегната. Изненадува фактот дека околу 486 компатибилните процесори неколку фирми, сега за сега, успеаја да ги растераат лешинарите. 486-ки беа потпишувани почнувајќи од докажаниот производител на чипсетови, UMC, па се до Texas Instruments. Видувањето на четвртата генерација Intel-ови процесори од страна на овие вторите беше навистина импозантно, имено, перформансите кои што ги нудат 486 процесорите на Texas Instruments беа на ниво доволно високо што и самиот Intel може да им позавиди. Од друга страна, AMD успеа да покаже дека Intel прерано ја прекина производната лента на i486DX4-100 процесорите, промовирајќи ја фамозната X5-ка за која што беа најавени верзии декларирани на работна фреквенција од цели 150MHz. Околу овој процесор може да се очекува систем кој што според перформансите ќе може да се споредува со добро избалансирана P5-100 конфигурација и, се разбира, сето тоа за цена на класична 486-ка.

Но иако веќе наголемо се нудат Pentium перформанси сместени во socket-и за 486-ки, сепак P5 CPU-ата се вистинскиот предизвик. AMD малку срамежливо го претстави својот Xk5, но затоа пак Srix насекаде се фалеше со своите хибриди чии што перформанси не само што ги оставаат

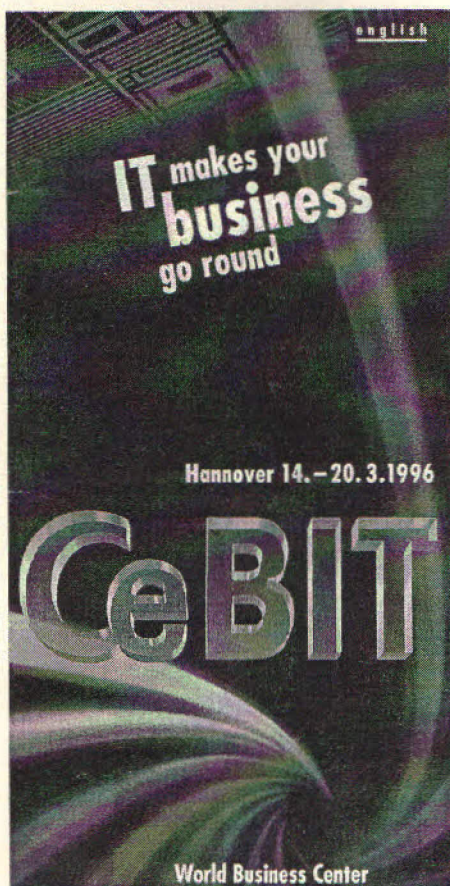
зад себе оние на Intel-овите Pentium-и, туку сериозно им се закануваат и на перформансите на Pentium Pro процесорите. Познавајќи ги нивните поранешните обиди за клонирање, се чини дека овој пат Srix-овите инженери се надминаа самите себеси.

PowerPC-јата се симнаа на земја, сега е јасно дека и тие се обични, 'смртни' компјутери/процесори.

Изненадувачки беше фактот дека ATX препораката не беше прифатена онака како што тоа нејзино-то педигре (Intel) го наложува. За жал, производителите на матични плочи на оваа новина гледаат само како на додатна опција, никако како на default карактеристика. Сепак, јасно е дека тука станува збор за економски превидувања, а не за некои технички недостатоци.

Од друга страна пак, се приметва блага ориентираност на поголем број произведувачи кон интегрирање на најразлична периферија на самата матична плоча. Ништо ново, ништо револуционерно, туку поисплатливо или, едноставно, во тренд. Како и да е, треба да се внимава затоа што голем број од on-board варијантите на графичките картички (на пример околу новиот SiS-ов графички процесор 6502) како видео меморија 'знаат' да искористат до 2MB од оперативната (RAM) меморија, што на крајниот купувач сигурно нема да му биде директно посочено, а уште помалку објаснето.

Слична беше состојбата и со останатата железарија. One-man-band концепцијата на картички беше видлива кај многу производители, па така честа појава беше интегрирање на модем, аудио подсистем (најчесто со wavetable), I/O контролер, па дури и графички и видео подсистем во една единствена картичка.

Покрај ова, посебно кај Pentium плочите, можеа да се видат првите имплементации на новата сервиска порта (USB) на која што, според спецификациите, (ќе) можат да се 'закачат' од хидранти па се до пегли и бојлери. Конечно - би додале...

Како вистински предатори во оваа дунгла од плочи се јавуваат dual Pentium Pro motherboard-ите. Тактирани на 200MHz и потпишани од Hewlett Packard, навистина делуваа импозантно, но сепак, сигурно е дека перформансите не секогаш ги оправдуваат средствата вложени во нивна набавка. Нивната сила доаѓа до израз само со специјално за нив оптимизиран код кој што сигурно нема да го најдеме, да речеме, под Windows 95.

Без разлика на ова, Taiwan-ските производители веќе почнаа да нудат неколку вида на dual Pentium Pro плочи (ако не со исти перформанси како оние на Hewlett Packard тогаш барем со цена далеку под нивната).

Taiwan-ските излагачи беа смесени во неколку хали, но секогаш беа во групи. За време на прошетката меѓу нивните штандови недостигаше само уште карактеристичниот мирис на источните зачини, па човек да се запраша дали можеби се наоѓа во некој кинески кварт на некоја светска метропола. Инаку, менталитетот на Taiwan-ците се чини дека е најкомпатибилен со менталитетот на македонските бизнисмени. Тие, покрај англискиот, со нив најдоа и друг заеднички јазик како што е на пример ценкањето за цент, шкарт робата и (пре)продавањето под рака. Покрај ова, бев сведок на изложена 486 матична плоча со инсталиран лажен секундарен кеш. Скандалозно, зар не?

Се наметнува прашањето, дали толкавиот број на нови хард дискови навистина значи и квалитативна разлика помеѓу два последователни модела!?

Кај сите прозведувачи забележителна беше SCSI ориентацијата. Иако речиси секој EIDE хард диск имаше своја SCSI варијанта интересно е да се забележи дека обратното не важеше. Но, дека EIDE спецификацијата сеуште не е минато јасно покажуваа и 3.6GB-ните EIDE дискови (беа најавувани и 4.3GB верзии на истите!).

Conner Peripherals од непознати причини не беше присутен помеѓу излагачите, Quantum се претстави со повеќе нови, но и со нешто постари модели. На штандот на IBM можеа да се видат дискови изработени во технологија која што сеуште е во развој но која, со оглед на можностите кои што ги нуди, сигурно многу брзо ќе почне да ги врти плочите и на нашите дискови. Во близина беа

Seagate и, можеби помалку заборавениот, Maxtor со неколку нови, и како што велат тие самите, неверојатно брзи дискови.

Но, вакво ужасно темпо не создаваат само произведувачите на хард дискови. Состојбата не е ништо помалку сурова и кај произведувачите на CD-ROM-ови. Double speed CD-ROM-ови не можеа да се видат никаде, quad speed-овите беа инсталирани само заради споредба со 6x брзинските или пак со 1200-те KB/s трансфер на 8x брзинските молњи. И кај нив, исто како и кај хард дисковите, евидентна беше SCSI доминацијата.

За жал се уште не постои јасно издиференциран стандард за изработка на кертрици. Од таа причина меѓу водечките фирми на ова поле (Omega, SyQuest...) се водеше вистинска кампањска војна. Сепак, нема да згрешите ако се определите за било која од овие фирми, но само ако сакате податоците да ги складирате локално, никако ако целта ви е размена на истите.

Кога на овогодишниот CeBIT ќе се спомнеше софтверот се мислеше на Интернет софтверот. Кога се говореше за некој оперативен систем се говореше за неговиот Интернет readiness. Кога стануваше збор за текст процесорите кратко и јасно беше поставувано прашањето: "HTML?".

И што мислат сите тие софтверски куќи, што јас сега, да пишувам за

новостите на ова поле?

Па, погодувате нели... за Интернет!

Она што тркалото претставуваше за праисторискиот човек, Интернет секако дека истото го претставува за современиот свет.

Ова, се разбира, многу добро им е познато на западните софтверски куќи. Како резултат на тоа не треба да не изненадат, да речеме, Internet Tools во издание на фирма специјализирана за мемориски менаџери (Quarterdeck Corporation) или пак најразличните browser-и, алатки и шарени HTML едитори на гиганти од калибарот на IBM и Microsoft. И да, типичното американско семејство доби нов член: покрај двете деца и кучето, Интернет backbone во претсобијето одскоро е сосема нормална појава.

Изненадувачки беше тоа што и покрај многубројните штандови каде што беа инсталирани терминали на кои што се нудеше бесплатен email, на ниеден од нив не можеше да се дојде на ред. Интересно, посебно ако се знае дека на запад на човека потешко му е да најде место за паркирање отколку Интернет provider.

Во склоп на IBM-овиот штанд работеше и Internet Caffee-то каде што на секоја од дузината маси беа инсталирани notebook-ови со full Internet access, а сурферите беа почестувани со капучино и Кока кола. Да, Интернет е и дијагноза и лек во исто време.

Во близина беше и IBM information retrieval service-от каде што можеа да се набават информации за OS/2 Warp-от, но за жал од типот 'список на 1000 апликации за OS/2' (верувале или не - би додале зловните јазици).

Штандот на Compaq иако огромен, сепак беше недоволно убедлив. Со оглед на тоа дека истата констатација важи и за Gateway 2000 системите, дали некој ќе се сложи со мене ако речам дека потенцијалните корисници на машини со ваква филозофија се секретарки и деца од предучилишна возраст?

Creative Labs имаше интересен но, за разлика од конкурентскиот на Gravis, необично тивок штанд. Genius не не изненади со некој, за нив карактеристичен хит, но затоа пак Hayes настапи како никогаш ништо (лошо) да не им се случило.

Во мониторите на многубројните Silicon-и и Sun-ови мораше да се гледа од безбедна далечина затоа што real time генерираните филмови можеа многу лесно да ве удрат во глава. За понервозните посетители беа генерирани и 3D виртуални мочуришта во кои што можеа да се ловат патки со тоооолкава двоцевка.

Помеѓу најшарените, беа штандовите на производителите на ink jet плотерите. Навистина остварен е голем пробив и во форматот и во квалитетот на исписот. Дојдено е времето кога со два потези на глумчето можеме да отпечатиме дигитално обработена фотографија во true color палета на најразличен медиум и тоа често над A0 форматот.

Она што изненадуваше беше неверојатно слабата понуда на стручни книги. Десетиците штандови беа хаотично расфрлани насекаде низ халите, а кај нас добро познатите англиски и американски издавачки куќи беа добро скриени позади имињата на соодветните германски претставништва. Сепак, можеа да се пронајдат Pren-

tice-Hall и Addison-Wesley, но само со понуда на книги од типот '...for dummies' или дури и 'Stupid Beyond Belief PC tricks'. За некои посепцифични наслови или тесно проблемски ориентирани книги не стануваше збор.

Истотото важи и за понудата на компакт дискови. Иако имаше (неколку) штандови со мал милион изложени CD-ROM-ови, сепак преовладуваа наслови на игри и разни edutainment компилации.

СеBIT '96 беше место на кое што можеа да се видат преку 10.000 компјутери, но во истовреме беше и место каде што не можеше да се види ниту еден 14" монитор. Место каде што глушец можеше да се добие само како репрезентационен материјал, но никако и да се купи. Саем на чии што штандови можеа да се видат Graу-ови поставени исклучиво како декор и матични плочи со инсталирана меморија долга 64GB-ти, но и саем каде што не можеше да се најде кесичка обични џампери.

За жал, СеBIT е и саем каде што германската самобендисаност доаѓа до полн израз. Ниедна презентација, форум ниту конференција не беше одржана на англиски јазик. Покрај ова, огромен дел од репрезентативниот материјал (било на хартија било на CD-ROM) исто така беше на германски јазик. За среќа, информативните системи (да, погодивте - touch screen терминали!), инсталирани на повеќе пунктови низ секоја од халите, располагаа со доволно голема база на податоци (и) на англиски јазик.

И да, конечно Црниот Камен од Мека го доби своето дигитално отелотворение, повторно од силициум, повторно црно, повторно моќно...

А ние, каде сме ние во сето ова?

Хмм, одговорот можеби е во противречност со некои од елементите на Ајнштајнова теорија за насоката на течењето на времето но сепак, на враќање, авионот на Палер прелетувајќи ги илјада и петстотините километри практично ме врати најмалку 150 години наназад во времето.

